

forlangt Ordet; det er især, for at imødegaae et Par Uttringer, som kom frem fra Medlemmer, der vistnok høre til dem, man kalder „Stemmer af Vægt“. Det blev meget stærkt fremhævet, at Communerne væsentligt vare af en oekonomisk Natur; dette kan jeg lade gjælde, saalænge Talen er om de nuværende Communer, og jeg kan af den Grund ogsaa finde mig i, at der tages et vist Hensyn dertil i det foreliggende Lovforslag, som en midlertidig Foranstaltning; men jeg vil tillade mig, at gøre opmærksom paa, at Communerne ville faae en anden Beskaffenhed, saasnart der udkommer en ny Communallov, som staaer i Overensstemmelse med Grundloven. Grundlovens § 44 gjør netop gjældende, at, naar en ny Communallov er givet, da skal det kunne bestemmes ved Lov, at de større Communer, Amtsråd eller Provindsråd kunne tage Landssthingsvalgene i deres Haand. Nu vil jeg spørge: Ere vi da tjente med, at en saa aristokratisk Valglov som den, der her foreligger, skulde gjælde paa en Tid, da de større Communer fik den største Indflydelse paa Rigsdagens Sammensætning? Det kan jeg ikke skjønne. Jeg antager altsaa, at man ikke, naar en ny Communallov er udkommen, med Rette kan sige, at Communerne væsentligt ere af en oekonomisk Natur.

Den anden Uttring, jeg vilde imødegaae, var den, som Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) fremsførte, idet han kastede Brag paa eller ideimindste kun ringe agtede det Forbehold, som staaer i Grundlovens § 96, at det kun er under Statens Tilfyn, Communerne selvstændigt kunne styre deres Anliggender. Jeg troer, at Garantierne for en rigtig Communalbestyrelse ikke saameget skulle søges i selve Communalloven, hverken i dens Bestemmelser med Hensyn til Valgretten eller Valgbarheden, som de skulle søges i det Tilfyn, Staten har med Communeforvaltningen. — Jeg kan paa ingen Maade troe, at det skulde kunne blive Tilfældet, hvad den samme ærede Rigsdagsmand omtalte, at en Commune selvstændigt, uden at raadspørge den lovgivende Magt, skulde kunne optage Laan eller beskaffe sig selv, og jeg kan derfor slet ikke skjønne, at der er mindste Grund til i

denne Lov at forlange yderligere Garantier, enten af den ene eller af den anden Natur; tværtimod, skulde der gjøres nogen Forandring, saa maatte den gaae til den anden Side. Jeg kan heller ikke give Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds Ret i, at vi skulle udsætte Vedtagelsen af denne Lov, fordi vi ellers vilde kunne komme til at forhindre Indenrigsministeren fra at komme frem med en fuldstændig Communallov allerede i dette Efteraar. Jeg troer, at, om vi ogsaa nu vedtage denne Lov, saa kunne vi, naar et Forslag til en heel ny Communallov fremkommer, med Lethed deri optage Valgloven, og saa selger det af sig selv, at denne Lov falder bort. Jeg troer heller ikke, at vi af det andet Hensyn, han fremsførte, skulle lade os bevæge til at stemme imod denne Lov, idet han meente, at vi af Tillid til den nuværende Indenrigsminister skulde kunne slaae os tiltaals indtil videre. Det er jo dog ganske vist, at vi daglig høre saa mange Angreb paa det nuværende Ministerium, og det af Mænd, som have af de saakaldte Stemmer af Vægt (Hør!), at det er et meget stort Spørgsmaal, hvorlænge dette Ministerium bestaaer, og jeg for mit Vedkommende kan altsaa ikke berolige mig ved nogen Henviisning til den nuværende Indenrigsministers Egenstaber og til hvad han muligt kan have isinde at give os.

B. Scholer: Jeg skal først tillade mig at modsigge en Uttring, som igaar faldt fra den høitagtede Indenrigsminister. Han kaldte dette Lovforslag et stakkels Forslag, da det blev angrebet fra forskellige Sider; dette Udtryk maa jeg paa det Bestemteste modsigge. Jeg mener, at Indenrigsministeren, netop ved den Maade, hvorpaa han har begyndt at tage fat paa vore communale Forhold, har vist den praktiske Indsigt og Dygtighed, hvorfor han igaar blev saa høit lovpriist, og det glædede mig at høre, at Indenrigsministeren ikke ved den overvættede Lovpriisning lod sig rokke det Allermindste fra den Vej, han har betegnet som den rette, saa at der ikke er nogen Frygt for, at det skulde gaae ham, som det gif Ravnene med Råven. Ligesaa vist som Indenrigsministeren kan gjøre Regning paa Understøttelse ogsaa af dette Thing for det foreliggende